

veringen af en tynd Te fra det andet høje Ting. Det er fikst sagt, det vil maaske blive en af de sidste „Schlägere“, Københavnerne vil bruge, og jeg skal ikke have noget imod det. Ministeriet har en vis Eyne til at slynge den Slags „Schlägere“ ud, som „servere tynd Te“, „spænde Livremmen ind“ o. s. v. Jeg kunde sige det samme til den højtærede Minister. Ministeren udtalte om min Tale i Gaar, hvori jeg nævnte de Vælgertal, der stod bagved Folketingsrepræsentanterne for og imod Militærløvene: hvilke Følger vilde det ikke have i den fremtidige Lovgivning, naar vi ved hvert Lovforslag skulde til at regne ud, hvor mange Vælgere der var for og imod! Det samme læste jeg i Gaar i „Berlingske Tidende“, og det er formodentlig ogsaa der, Ministeren har læst det, saa han kunde spare sig at sige det; hele den københavnske Befolkning, som læser „Aftenberlingen“, vidste det i Forvejen.

Den højtærede Minister var bekymret paa Sagkundskabens Vegne, og jeg saa, at Sagkundskaben lyttede meget interesseret til, da den højtærede Minister forsvarede Sagkundskaben og udtalte sin Rystelse over, at Oppositionen i denne Sag misbrugte Sagkundskaben, som vi misbrugte den. Det er jo imidlertid at stille Tingene paa Hovedet, for da jeg sagde, at det konservative Folkeparti havde svigtet Sagkundskaben, fejede jeg til, at vi Socialdemokrater aldrig havde anerkendt Sagkundskaben eller anerkendt, at den skulde afgøre vort Militærvæsen, men at vi hævdede, at det afgørende var de sociale, moralske og økonomiske Grunde, saa det er fuldkommen at stille Tingene paa Hovedet, naar den højtærede Minister fremstiller sin Bekymring for Sagkundskaben paa den Maade, han gjorde.

Ministeren dvælede ved, at jeg i min Ordførertale i Gaar havde udtalt min Forfærdelse over den Maade, hvorpaa Tropperne fordeles efter dette Lovforslag i Modsætning til efter Hærloven af 1909. Det er fuldkommen rigtigt. Jeg udtalte min dybeste Forfærdelse over det, der sker, thi det forfærder mig og alle alvorligt tænkende Skatteydere i dette Land, hvor uhyre letsindigt Regeringen behandler dette store økonomiske Spørgsmaal. Efter at der havde fundet en grundig Behandling Sted i en Forsvarskommission, hvis Drøftelser strakte sig over betydelig flere Aar i Begyndelsen af Aarhundredet end denne Kommissions, trak man Tropperne fra Fyn og Jylland over til Sjælland. Man udtalte da i Betænkningen: Nu lader vi Hovedstyrken

ligge paa Sjælland, nu har vi oprettet en hel Række nye Garnisonsbyer, nu har vi en betryggende Forsvarsordning. Men nu, efter at der kun er gaaet saa kort Tid som fra 1909 til 1922, siger man: Alt det, vi lavede den Gang, duer ikke, nu skal Tropperne tilbage til Fyn og Jylland; nu skal der bruges Millioner og atter Millioner til Militæretablissemeter. Hvor store Værdier der gaar tabt ved, at de Militæretablissemeter, som den Gang blev opført i 5—6 Garnisonsbyer, nu ikke længere skal benyttes, ved jeg ikke. Det var denne letsindige Rutten med Befolkningens Penge, jeg var forfærdet over, og det med god Grund.

Saa talte den højtærede Minister om, at jeg brugte Fraser. Jeg vilde ikke afbryde ham — jeg holder ikke af det, fordi det strider imod, hvad jeg anser for rigtigt —, men det kunde interessere mig at faa at vide, om „Fraser“ var i dansk eller i fransk Betydning.

Saa vel den højtærede Minister som det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard) reagerede overfor min Udtalelse om, at Landstormen mødte stærk Modstand i Forsvarskommissionen. Det benægtede de, og det ærede Medlem for 3die Kreds citerede nogle velvillige Ord af Venstrepartiets Ordfører i det andet høje Ting, Folketingsmand I. A. Hansen. Ja, Velvillie var der nok af, men det ærede Medlem og den højtærede Minister maa sikkert erkende, at man før har været ude for, at et Forslag er kvalt i Velvillie, og jeg tror ogsaa, at en saadan Velvillie dækkede over dette Forhold.

Naar den højtærede Minister udtalte, at jeg beklagede Kalkulationerne i det foreliggende Lovforslag, og at Socialdemokraterne ikke havde andet end Kalkulationer i deres Forslag, maa jeg bemærke, at jeg beklagede ikke Kalkulationerne, men benyttede dem kun som Bevis for Rigtigheden af min Paastand om, at Beløbet vil blive højere end de angivne 47 Mill. Kr. Men naar Ministeren saa tilføjer, at Socialdemokratiet i sit Forslag, som blev forkastet i Folketinget, ikke har andet end Kalkulationer, er han ganske galt underrettet, thi han vil hos de militære sagkyndige, som bistod Militærkommissionen, kunne faa oplyst, at de socialdemokratiske Repræsentanter henvendte sig i Marineministeriet for at faa at vide, hvad den Ordning vilde koste, som vi ønskede at foreslaa, de Skibe, som vi havde Brug for til Søtjenesten, til Fyr- og Vagervæsenet, Fiskeriinspektion o. s. v. De 4 800 000 Kr., som jeg tror, det er, er